

Uroczystość otwarcia przystani akademickiego Związku sportowego.

Pierwsza wycieczka na Bielany.

imieniem senatu akademickiego, inżynier Bobkowski imieniem sekcji wioślarskiej „Sokoła”, major Łobaczewski imieniem wojskowości, p. Rudnicki imieniem krakowskiego Klubu cyklistów, wreszcie profesor Bujwid.

Następnie odbył się symboliczny chrzest czterech nowych łodzi, sprawionych kosztem członków. Ojcami chrzestnymi byli: rektor Smoluchowski, inżynier Bobkowski, profesor Bujwid, wreszcie zasłużony członek sekcji, p. Stanisław Rudy. Po dokonaniu wspólnej fotografii, wyjechało 11 łodzi na wycieczkę do Bielany. Kilkoma łodziami kierowały wioślarki.

Praca przemysłowa kobiet polskich.

Skupiając się dla planowej pracy około podniesienia przemysłu, zawiązały panie krakowskie w roku 1916 Towarzystwo popierania przemysłu kobiecego, które zaznaczyło już pracę swą w różnych kierunkach. Poparte materialnie przez Komitet Książęco-Biskupi, uzyskało Towarzystwo życzliwą opiekę i pomoc Patronatu dla rękodzieł przy Wydziale krajowym, rozdzielając pracę szybko powstających sekcji między niewielką liczbę pań z wydziału wraz z przewodniczącą.

Praca przemysłowa kobiet polskich: W pracowni obuwia Tow. popierania przemysłu kobiecego.

Z sekcji Towarzystwa wymienić trzeba pracownię taniego obuwia, zatrudniającą blisko pięćdziesiąt robotnic, przygotowanych do pracy na specjalnych kursach szewskich, urządzanych przez Patronat dla rękodzieł. W ciągu dziesięciu miesięcy

egzystencji wyrobiono w pracowni około 10.000 par trzewików, łącznej wartości 124 491 koron, które w znacznej części przez Komitety opiekuńcze zakupione zostały dla zaopatrzenia sierót, ewakuowanych i ubogiej ludności. Pracownia przyczyniła się kilkakrotnie do utworzenia warsztatów szewskich na prowincji przez wyuczenie u siebie przysyłanych na naukę robotnic.

Sekcja trykotarska rozpoczęła swą pracę od przeprowadzenia kursu trykotarstwa z pomocą Patronatu na ośmiu maszynach narazie; wkrótce przybędzie do nich dwanaście innych, dostarczonych z Centrali dla odbudowy kraju. Część tych maszyn ma stale służyć do urządzania kursów na prowincji, gdy tymczasem inne czynne będą w pracowni trykotarskiej, która rozwinąć się ma i przekształcić na towarzystwo akcyjne, oparte na udziałach.

Towarzystwo, mając na względzie zniszczone w kraju kościoły i pragnąc handel artykułami religijnymi odebrać z rąk obcych, mianowicie innowierców, przystępuje do zawiązania Stółki dla rozwoju i popierania sztuki kościelnej i artykułów religijnych. Zaczynając od rzeczy najdrobniejszych, rozpoczęła już prace Sekcja wyrobu różańców i szkaplerzy. W zawiązku będąca Sekcja zabawek etnogra-

Rewia śpiewacka: Uczennice i uczniowie szkoły śpiewu prof. Bursy (X).